

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 6 frt.
Félévre 3 „
Negyedévre 1 frt 50 kr

Börmentelen levelek
csak ismert kesektől fo-
gadtatnak el.

Késbitor nem adnak
vissza.

Egyes szám ára 20 kr.

A nyilatkozás minden gar-
mondsor díja 20 kr.

ZEMPLÉN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HIRDETÉSI DÍJ:

hivatalos hirdetéseknek:
Minden egyes sor után
1 kr.
Azonfelül bélyeg 80 kr.

Kiemelt, díszbetűt s kör-
zettel ellátott hirdeté-
nyekért térmérték szerint,
minden centimeter
után 3 kr. számítatik.

Állandó hirdetéseknek
előzetes megbeszélés után
nyújtatik.

Hirdetést a „Zemplén”
nyomdájába küldendők.

Az ingóságok biztosítása.

Sajátságos és alig megmagyarázható jelenség, hogy ugyanazon felek, kik épületeiket biztosítani soha sem mulasztják el, nagy értékű ingóságaikra ritkán terjesztik ki a tűzkár elleni mentesítést, sőt gyakori eset, hogy kereskedők árucikkeiket, iparosok műhelyeiket és azok tartalmát biztosítatlanul hagyva, könnyelműen ki teszik magukat a koldusbotra jutásnak, hitelezőiket pedig a megkárosodásnak.

Mai napság még gazda is alig van, ki nélkülözhetné a hitelt, a kereskedőnek és iparosnak pedig a hitel képezi alap-
kéjének nem ritkán nagyobb részét; az előbbi a minél belterjesebb gazdálkodás, az utóbbi pedig üzletének lehető kiterjesztésére alig nélkülözheti a kölcsönt: minél nagyobb tőkével dolgoznak, annál biztonságosabb fáradozásuk eredménye és munkájuk gyümölcsözése.

Jelzálog kölcsönöknél régen be vett szokás, hogy a biztosítási kötvények bemutatása az adós levél kiegészítési részét képezi, mely nélkül a kölcsön engedélyezése vagy megadása soha sem történik meg. A személyes hitelnél azonban, csak kivételes esetben szoktak a hitelezők maguknak meggyőződést szerezni arról, hogy adósuk ingóságai, tehát azon tárgyak, melyek adósuk egész vagyonát, kereseti képessége egész alapját képezik, biztosítva vannak-e vagy sem. Kétségtelen, hogy a hitel rendesen nem a személyhez, — hisz a legbecsületesebb ember sem képes fizetni, ha vagyona és kereseti forrása megszűnik, — hanem annak üzletéhez, iparához és az azokból kifolyó keresetéhez van kötve.

Kézzel fogható tehát, hogy a hitelezőknek feladatuk és önmaguk iránti kötelességük, a hitelezésnél kikötni, hogy adósuk ingóságai tűzkárok ellen valódi értékük erejéig biztosítva legyenek és arra

ügyelni, hogy biztosítva maradjanak. Ezen az önfentartás által parancsolt óvatosság még sokkal fontosabb mint az ingatlanoknál, mert ilyeneknél a telek és falak, tehát az érték nagy része, még tüzesetben is megmarad, de az ingóságok egészben porrá égnék.

Nem kevésbé kötelességük a saját tőkájukkel dolgozó hitelre nem szorult gazdák, kereskedők és iparosok ingóságai biztosítása, mert ha vagyonuk biztosítatlanul esik a tűz martalékául, nem csak családjuk jogosult szemrehányásainak és azon mardosó öntudatnak, hogy saját mulasztásuk okozta szerencsétlenségüket, de a könnyelműség vádjának is kiteszik magukat.

Mig a fővárosban, hol az építkezési mód, a kitünő és a jelenkor legjobb oltási szereivel ellátott tűzoltóság és egyéb kedvező viszonyok dacára, alig létezik biztosítatlan tárgy, éppen a vidéken, hol ezen kedvező állapotok teljes hiányában vannak, sok milliónyi értékek biztosítatlanul hever. Hirlapirói kötelességünket teljesítjük tehát, midőn ugy kereskedőinket, mint iparosainkat ingóságai biztosítására felhívjuk. Sőt — eltekintve az iparüzéshez szükséges műszerek s a feldolgozandó anyag költséges beszerzésétől — még ezen foglalkozáson kívül eső egyének ingóságai, házi butorai is olyanok, melyek mindig értéket képviselnek s így biztosításuk is oly mulasztatlan kötelességgé válik, mely kell, hogy első s legfőbb gondját képezze azoknak, kiknek sokszor összes vagyonuk az élet mindennapi szükségéhez tartozó s a ház belső felszerelését képező ingóságokból áll.

Bár megszívlelné e jó tanácsot a szegényebb sorsu osztály is, mely tűzvész esetén gyakran egy hosszú élet keresményétől fosztatik meg s mindenéből kipurultva fogja kezébe a koldusbotot.

Községekben a lelkészek, tanítók s a

Irt, olvasott mindent. Készített könyvet és szobrot. Mindig azért, hogy az általános művelődést, a közjót vigye előbbre észrevétlenül.

A zajgó megyei élet minden ráirányuló áramlatát elhárította magáról. Nem szerette a gyakorlati élet fufangjait. Nem nekem valók azok — szokta mondogatni.

A természetet s annak gyönyöreit kereste legjobban. De mit mondok? Szeretett még egyebet is nagyon. Szerette mindenk felett nagy-
érdemű atyját. Én vagyok a „száraz-dajkaja” kedélyeskedett olykor-olykor. Az agg atyát mindenfelé elkísérte, segítette, óvta jobban, mint magamagát. Szerette a népet, a szegényt, ha becsületes, szorgalmas volt. A golopi árvák és özvegyek elvesztették védangyalukat az elköltözött nagyemlékü báróban. Rendesen fizetett orvost tartott részökre, t i t o k b a n. Ezt különben drága jó anyjától örökölte. Ez is lejárt minden házhoz a hol baj volt és segítségre vártak. Időt, pénzt, egészséget nem kimélt, ha a szükség lépett elő.

A fiu méltó volt az édes anyjára. Annak nyomdokaiban hiven járt mindhalálig. Anyja emlékére a sárospataki főiskolában 2500 frtos alapítványt tett s kedvelt zongoráját is ide hozatta s az ifjuságnak ajándékozta.

Szerette nagyon ősei vallását s az egyházak és iskolák különösen áldva emlegetik nagy nevét. Az alsó-zempléni református egyházmege régen dicsekedik már vele, mint egyik fejével. Minden

nép előjárói azok, kik e tekintetben legtöbbet tehetnek s valóban csak emberbaráti kötelességet teljesítenek, ha befolyásukat oda irányozzák, hogy a biztosítás üdvös eszméje e tekintetben is testté váljék.

10. számhoz.

A jegyzői egylet elnökségétől.

Nyílt levél

Zemplénmegye községi jegyzői karához.

A társadalmi életben közös czélok valósi-
tása és eredményre juttatása képezi azon okot, mely az egyes köröket együttérzésre, együttes működésre és ösztövekenységre, tehát társulásra készíteti.

Zemplénmegye jegyzői karát is e nézet vezérelte akkor, midőn a mult 1877. évben egy-
letét megalakította, czélul tűzvéni ki: a községi közigazgatás, a jegyzők teendői s az ezek körébe vágó közösérdekkel fölött behatóan tanácskozni, a jegyzők óhajait, indítványait kérvényezés útján a köztörvényhatóság, a törvényhozótestület és kormány előtt a társegyletekkel egyértelműleg tolmácsolni és a jegyzői kar eme érdekeit testü-
letileg képviselni; szakismeretek öregbítése, a közigazgatás javítására szolgáló szakmunkák pár-
tolása, terjesztése, az egyleti pénztár erejéhez képest pályanyertes művek díjazása, a községi életben előfordulni szokott hiányok orvoslása, hasznos és korszerű értekezletek tartása stb. Ezek azon czélok, melyeknek megvalósítása együt-
tes működésünktől van függővé téve.

Köztudomásu dolog, hogy egyletünk műkö-
dését azon emlékirattal kezdte meg, melyet a mult 1878. évben a megye köztörvényhatóságá-
hoz a községi közigazgatás és a jegyzők meg-
élhetési módjának megállapítása érdekében fel-
terjesztett; az emlékirat a megye bizottságának azon évi őszi rendes közgyűlésén tárgyalás alá
vételvéni, annak egyes pontjai méltányoltattak s a 1757826. sz. a. kelt bizottsági határozattal
több üdvös és kívánatos intézmény behozatala
rendeltetett el, a tapasztalat azonban azt bizo-
nyította be, hogy ezen intézmények nagy rész-
ben megoldatlanul maradtak s valjon ki szenved-
tett ez által? ... a községi közigazgatás.

Ezen tudatban, ezen határozott meggyőző-
désben volt egyletünk mult 1885. évi december
15-én tartott közgyűlése, a midőn is 10. sz. a.

gyűlésen vagy egyházmegeyi mozgalmon hiven
ott volt. Eleitől végig mindent megfigyelt és
megjegyzett. Ha aztán valamire a multból volt
szükség, a gondnok-báró, mint élő kommentár,
biztosan utalt arra.

Hegedüs László utódjául, világi algonodnokul
a sárospataki főiskola őt választotta meg. Erre
az állására büszke volt. Székét egy magvas be-
széddel foglalta el s hivatalában kiváló buzga-
lommal szorgoskodott.

Mikor a szavazatok felbontásából megvá-
lasztatása kitünt: odament a főisk. gazdasági vá-
lasztmánya elnökéhez s azt mondta: „Trakta
nem lesz, mert ugy látom van itt mit enni; ha-
nem itt van ez a 100 frt, tessék rajta az iskola-
épület déli részének keleti végét bevakolatni,
kicsinosíttatni.”

Később aztán trakta is volt, Kissebb
nagyobb alapítványai ugy a főiskolánál, mint az
egyed egyházaknál igen számosak.

Nagy gyönyörűséggel nézdelte a szaladozó
ficzánkoló gyerekeket. Az ügyesebb s jobb ki-
nézésűekre élénk megjegyzéseket tett. Egyre azt
mondta: „Meglássák, ebből még miniszter is le-
het. Egyszer megvizsgálta a tápintézeti kenye-
ret. Sületlen volt s azonnal apró szobrocskákat
gyurt belőle. Mókus, kutya, macska stb., sorra
jöttek elő ujjai közül. A péknek aztán megmon-
datta, hogy olyan kenyeret adjon az ifjuságnak
a mi ne legyen alkalmas szobrászati minták al-
kotására.

TÁRCSA.

Ifjabb báró Vay Miklós.

(A szobrász.)

Ős-eredeti jellem volt. Titokban szeretett
jót tenni. Megtartotta az irás ama szavát: „Ne
tudja a te balkezed, a mi jót cselekszik a jobb-
ke. Ne feledjük el. Emlégsük nevét, jellemét. Ál-
litsuk követendő például a profán világ elébe.

Megyénk elég szerencsés abban, hogy ki-
váló férfiakat adott és ad a hazának. Ifj. báró
Vay Miklós nem volt ezek között az utolsó.
Tenni szeretett láрма, hühó nélkül. Tett sokat és
mind szépet, jót, nemeset.

Lehetett volna nagy szerep vívő: nem akart.
Volt módja, összeköttetése, alkalmá ezer meg
ezer a csillogásra, a feltűnésre: nem tette. E
tekintetben a kínálkozó alkalmakat mindig elsza-
lasztotta, elodázta.

Szive, lelke csupa arany. Jelleme fényes,
tisztá; mint a kristály. Társasága a legszebb
ideálok egész tömege. Szelleme termékeit, egy-
egy kiváló szobrá, szétrakta az ország legkülön-
bözőbb vidékeire mutatni azt, hogy mi a szép,
a nagy, a dicső.

Ifju korát, nagyvilági multságok helyett,
folytonos munkában, erős tanulásban töltötte.

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentelen levelek csak ismert kesektől fogadhatók el.
 Késztetés nem adtatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyíltlevélben minden garmonsor díja 20 kr.

Z E M P L É N .

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLÉNMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

HÍRDETÉSI DÍJ:
 hivatalos hirdetéseknek:
 Minden egyes szó után 1 kr.
 Azonfelül bélyeg 30 kr.
 Kiemelt, díszbetűt a körrel ellátott hirdetésekért térmérték szerint, minden centimeter után 3 kr. számítottatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetéseket a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Az ingóságok biztosítása.

Sajátságos és alig megmagyarázható jelenség, hogy ugyanazon felek, kik épületeiket biztosítani soha sem mulasztják el, nagy értékű ingóságaikra ritkán terjesztik ki a tüzkár elleni mentesítést, sőt gyakori eset, hogy kereskedők árucikküket, iparosok műhelyeiket és azok tartalmát biztosítatlanul hagyva, könnyelműen ki teszik magukat a koldusbotra jutásnak, hitelezőiket pedig a megkárosodásnak.

Mai napság még gazda is alig van, ki nélkülözhetné a hitelt, a kereskedőnek és iparosnak pedig a hitel képezi alaptökéjének nem ritkán nagyobb részét; az előbbi a minél belterjesebb gazdálkodás, az utóbbi pedig üzletének lehető kiterjesztésére alig nélkülözheti a kölcsönt: minél nagyobb tőkével dolgoznak, annál biztosabb fáradozásuk eredménye és munkájuk gyümölcsözése.

Jelzálog kölcsönöknél régen be vett szokás, hogy a biztosítási kötvények bemutatása az adós levél kiegészítési részét képezi, mely nélkül a kölcsön engedélyezése vagy megadása soha sem történik meg. A személyes hitelnél azonban, csak kivételes esetben szoktak a hitelezők maguknak meggyőződést szerezni arról, hogy adósuk ingóságai, tehát azon tárgyak, melyek adósuk egész vagyonát, kereseti képessége egész alapját képezik, biztosítva vannak-e vagy sem. Kétségtelen, hogy a hitel rendesen nem a személyhez, — hisz a legbecsületesebb ember sem képes fizetni, ha vagyona és kereseti forrása megszűnik, — hanem annak üzletéhez, iparához és az azokból kifolyó keresetéhez van kötve.

Kézzel fogható tehát, hogy a hitelezőknek feladatuk és önmaguk iránti kötelességük, a hitelezésnél kikötni, hogy adósuk ingóságai tüzkárak ellen valódi értékük erejéig biztosítva legyenek és arra

ügyelni, hogy biztosítva maradjanak. Ezen az önfentartás által parancsolt óvatosság még sokkal fontosabb mint az ingatlanoknál, mert ilyeneknél a telek és falak, tehát az érték nagy része, még tüzesetben is megmarad, de az ingóságok egészen porrá égnék.

Nem kevésbé kötelességük a saját tőkájukkal dolgozó hitelre nem szorult gazdák, kereskedők és iparosok ingóságai biztosítása, mert ha vagyonuk biztosítatlanul esik a tűz martalékául, nem csak családjuk jogosult szemrehányásainak és azon mardosó öntudatnak, hogy saját mulasztásuk okozta szerencsétlenségüket, de a könnyelműség vádjának is kiteszik magukat.

Míg a fővárosban, hol az építkezési mód, a kitűnő és a jelenkor legjobb oltási szereivel ellátott tűzoltóság és egyéb kedvező viszonyok dacára, alig létezik biztosítatlan tárgy, éppen a vidéken, hol ezen kedvező állapotok teljes hiányában vannak, sok milliónyi értékek biztosítatlanul hever. Hírlapírói kötelességünket teljesítjük tehát, midőn úgy kereskedőinket, mint iparosainkat ingóságai biztosítására felhívjuk. Sőt — eltekintve az iparüzéshez szükséges műszerek s a feldolgozandó anyag költségek beszerzésétől — még ezen foglalkozáson kívül eső egyének ingóságai, házi butorai is olyanok, melyek mindig értéket képviselnek s így biztosításuk is oly mulasztatlan kötelességgé válik, mely kell, hogy első s legfőbb gondját képezze azoknak, kiknek sokszor összes vagyonuk az élet mindennapi szükségéhez tartozó s a ház belső felszerelését képező ingóságokból áll.

Bár megszívlelné e jó tanácsot a szegényebb sorsú osztály is, mely tüzvész esetén gyakran egy hosszú élet keresményétől fosztatik meg s mindenéből kipusztulva fogja kezébe a koldusbotot.

Községekben a lelkészek, tanítók s a

Irt, olvasott mindent. Készített könyvet és szobrot. Mindig azért, hogy az általános művelődést, a közjót vigye előbbre észrevétlenül.

A zajgó megyei élet minden ráirányuló áramlatát elhárította magáról. Nem szerette a gyakorlati élet fufangjait. Nem nekem valók azok — szokta mondogatni.

A természetet s annak gyönyöreit kereste legjobban. De mit mondok? Szeretett még egyebet is nagyon. Szerette mindenk felett nagyérdemű atyját. Én vagyok a „száraz-dajkaja” kedélyeskedett olykor-olykor. Az agg atyát mindenfelé elkísérte, segítette, óvta jobban, mint magamagát. Szerette a népet, a szegényt, ha becsületes, szorgalmas volt. A golopi árvák és özvegyek elvesztették védangyalukat az elköltözött nagyemlékü báróban. Rendesen fizetett orvost tartott részökre, t i t o k b a n. Ezt különben drága jó anyjától örökölte. Ez is lejárt minden házhoz a hol baj volt és segítségre vártak. Időt, pénzt, egészséget nem kimélt, ha a szükség lépett elő.

A fia méltó volt az édes anyjára. Annak nyomdokaiban híven járt mindhalálig. Anyja emlékére a sárospataki főiskolában 2500 frtos alapítványt tett s kedvelt zongoráját is ide hozatta s az ifjuságnak ajándékozta.

Szerette nagyon ősei vallását s az egyházak és iskolák különösen áldva emlegetik nagy nevét. Az alsó-zempléni református egyházmege régen dicsekedik már vele, mint egyik fejével. Minden

nép előjárói azok, kik e tekintetben leg-többet tehetnek s valóban csak emberbaráti kötelességet teljesítenek, ha befolyásukat oda irányozzák, hogy a biztosítás üdvös eszméje e tekintetben is testté váljék.

10. számhoz.

A jegyzői egylet elnökségétől.

Nyílt levél

Zemplénmegye községi jegyzői karához.

A társadalmi életben közös célok valóstítása és eredményre juttatása képezi azon okot, mely az egyes köröket együttérzésre, együttes működésre és ösztévékenységre, tehát társulásra készteti.

Zemplénmegye jegyzői karát is e nézet vezérelte akkor, midőn a mult 1877. évben egyletét megalakította, célul tűzvéni ki: a községi közigazgatás, a jegyzők teendői s az ezek körébe vágó közösérdekéket fölött behatóan tanácskozni, a jegyzők óhajait, indítványait kérvényezés útján a köztörvényhatóság, a törvényhozótestület és kormány előtt a társegyetekkel egyértelműleg tolmácsolni és a jegyzői kar eme érdekeit testületileg képviselni; szakismeretek öregbítése, a közigazgatás javítására szolgáló szakmunkák pártolása, terjesztése, az egyleti pénztár erejéhez képest pályanyertes művek díjazása, a községi életben előfordulni szokott hiányok orvoslása, hasznos és korszerű értekezletek tartása stb. Ezek azon célok, melyeknek megvalósítása együttes működésünktől van függővé téve.

Köztudomású dolog, hogy egyletünk működését azon emlékirattal kezdte meg, melyet a mult 1878. évben a megye köztörvényhatóságához a községi közigazgatás és a jegyzők megélhetési módjának megállapítása érdekében felterjesztett; az emlékirat a megye bizottságának azon évi őszi rendes közgyűlésén tárgyalás alá vétetvén, annak egyes pontjai méltányoltattak s a 1757826. sz. a. kelt bizottsági határozattal több üdvös és kívánatos intézmény behozatala rendeltetett el, a tapasztalat azonban azt bizonyította be, hogy ezen intézmények nagy részben megoldatlanul maradtak s valjon ki szenvedett ez által? ... a községi közigazgatás.

Ezen tudatban, ezen határozott meggyőződésben volt egyletünk mult 1885. évi december 15-én tartott közgyűlése, a midőn is 10. sz. a.

gyűlésen vagy egyházmegei mozgalmon híven ott volt. Eleitől végig mindent megfigyelt és megjegyzett. Ha aztán valamire a multból volt szükség, a gondnok-báró, mint élő kommentár, biztosan utalt arra.

Hegedűs László utódjával, világi algonodnokul a sárospataki főiskola őt választotta meg. Erre az állására büszke volt. Székét egy magvas beszéddel foglalta el s hivatalában kiváló buzgalommal szorgoskodott.

Mikor a szavazatok felbontásából megválasztatása kitűnt: odament a főisk. gazdasági választmánya elnökéhez s azt mondta: „Trakta nem lesz, mert ugy látom van itt mit enni; hanem itt van ez a 100 frt, tessék rajta az iskola-épület déli részének keleti végét bevakolatni, kicsinosíttatni.”

Később aztán trakta is volt, Kissebb nagyobb alapítványai ugy a főiskolánál, mint az egyes egyházaknál igen számosak.

Nagy gyönyörűséggel üdözte a szaladozó szicánok gyerekeit. Az ügyesebb s jobb kinezésűekre élénk megjegyzéseket tett. Egyre azt mondta: „Meglássák, ebből még miniszter is lehet”. Egyszer megvizsgálta a tápintezeti kenyeret. Sületlen volt s azonnal apró szobrocskákat gyurt belőle. Mókus, kutya, macska stb., sorra jöttek elő ujjai közül. A péknek aztán megmondatta, hogy olyan kenyeret adjon az ifjuságnak a mi ne legyen alkalmas szobrászati minták alkotására.

T Á R C S A,

Ifjabb báró Vay Miklós.

(A szobrász.)

Ős-eredeti jellem volt. Titokban szeretett jót tenni. Megtartotta az irás ama szavát: „Ne tudja a te balkezed, a mi jót cselekszik a jobb”. Ne feledjük el. Emléssük nevét, jellemét. Al-litsuk követendő példát a profán világ elébe.

Megyénk elég szerencsés abban, hogy kiváló férfiakat adott és ad a hazának. Ifj. báró Vay Miklós nem volt ezek között az utolsó. Tenni szeretett láрма, hühó nélkül. Tett sokat és mind szépet, jót, nemeset.

Lehetett volna nagy szerep vivő: nem akart. Volt módja, összeköttetése, alkalmá ezer meg ezer a csillogásra, a feltűnésre: nem tette. E tekintetben a kínálkozó alkalmakat mindig elszalasztotta, elodázta.

Szive, lelke csupa arany. Jelleme fényes, tiszta; mint a kristály. Társasága a legszebb ideálok egész tömege. Szelleme termékeit, egyegy kiváló szobrárt, szétrakta az ország legkülönbözőbb vidékeire mutatni azt, hogy mi a szép, a nagy, a dicső.

Ifju korát, nagyvilági mulatságok helyett, folytonos munkában, erős tanulásban töltötte.

Mai számunkhoz egy fél ív melléklet van csatolva.

kelt határozatával megrendeltetett, hogy a községi közigazgatás javítása, egyszerűsítése, nemkülönben a munkahalmazzal túlterhelt jegyzők anyagi helyzetének javítása tárgyában újabbban a megye köztörvényhatóságához forduljon kérelemmel. — Tudjuk, hogy az 1878 év óta alkotott törvényeink, az időközileg kibocsátott miniszteri rendeletek, megyei szabályrendeletek az 1871 évi területi beosztás mellett mily mérvben növelték teendőinket; tudjuk, hogy a m. kir. belügy-miniszterium által mult 1885. évi november 21-én a községek rendezéséről beadott törvényjavaslat alapján alkotandó új községi törvényről, — ha csak a törvényhozótestület érdemes tagjainak jó indulata atyailag nem gondoskodik felőlünk, semmit sem várhatunk; tudjuk, hogy a telekkönyvi betétek kényszerének behozatala a nagyon ránk fért mellékes keresetünknek sirját ássa meg és végül tudatjuk azt is, hogy oly kiterjedésű és tiz közigazgatási járással bíró megyében mint Zemplén, minden egyes járásnak és mincegyes községnek különböző helyi érdekei vannak, hogy tehát a megye köztörvényhatóságához intézendő feliratunk a helyzetet kimerítően ecsetelhesse s ennek alapján a községi közigazgatásra dermesztőleg ható hiányok orvoslása, a törvények keretén belül új intézkedések tételé és a jegyzők anyagi helyzetének javítása kérelmezhető legyen, egyelőre közgyűlésünk előbb említett határozata alapján ezennel van szerencsém az egylet t. tagjaihoz azon kérelemmel járulni, hogy az újabb beadandó emlékirat összeállításához megkivántató egyéni nézeteket és helyi érdekeket — tekintettel a netán szükségessé mutató területi új beosztásra — hozzám *folyó hó 25-ik napjáig* beküldeni sziveskedjenek, hogy a beküldendő adatok alapján az emlékirat szerkesztésére közgyűlésileg kiküldött bizottság e vonatkozásban munkálkodását mielőbb befejezhesse s az egyleti előjárásig az emlékiratot megbízatásához képest már a folyó évi tavaszi rendes közgyűlésre beadhassa.

Nem mulasztatom el ez alkalommal felhívni a t. kartársakat az iránt is, hogy tagsági díjjaikat egyleti pénztárnok Hlavathy Elek s.-a.-ujhelyi kartársunkra czimezve, mielőbb beküldeni sziveskedjenek, miután a f. évben az országos központi jegyzői egyletnek, minden tag után már 75 kr. tagsági díj lesz küldendő s ezért minden egyleti tag az évkönyvet díjlanul kapja meg.

Tisztelt kartársak! Kedves barátim! a midőn egyletünk vezetését a csekélységemben helyezett bizalom következtében átvettem, tettem azt azon édes reményben, hogy az egyleti élet fejlesztése s a közös czélok megvalósítása tekintetében tehetségemhez képest én is szolgálatot tehetek ügyünknek, czélom azonban csak az esetben lesz elérve, ha működésemet éber figyelemmel kísérem és abban önzéstelenül támogatni szivesek lesztek, hisz tudva van előttem, hogy: *concordia res parvae crescunt* . . .

Tiszteletem nyilvánítása mellett vagyok
S.-a.-Ujhelyben, 1886. évi február 1-én

Pataky Miklós,
egyleti elnök.

(A zempléni megyei jegyzői) egyletnek közelébb tartott közgyűlésén a tisztújítás következőleg ejtetett meg: elnökké választott: Pataky Miklós s.-a.-ujhelyi, főjegyzővé: Kula István udvai, aljegyzővé: Kolb Sándor azari, pénztárnokká:

A főiskola könyvtára, szépművészeti muzeuma s az ifjúsági betegsegélyező-egylet kiváló gondjában részesültek.

Kegyes alapítványai, remek szobrai. érdekes könyvei, személyes megjelenései mind fényes tanubizonyossága nemes érdeklődésének.

Eljött most is, halála előtt két nappal. Körülnézett mindent. Bejárta a kert, az épületeket. Szétnézett az ifjúságon. Elmerengött nagy ősei alkotásain, lépdelt azok nyomdokain s csak azután s csak úgy ment nagy útjára: a halálba. Ne kérdezzük: miért? Ne kutassuk az indító okokat! Nagyok lehettek; mert nagy lelket törtek meg.

Járjunk el emlékeztetéshez tanulni. Tanulni becsületességet, munkásságot, jellemet. A régi Cincinnatusok, Mucius Scaevolák, Horatius Coclesek jutnak a gondolkodó ember eszébe, ha ifj. br. Vay Miklósról s nemes egyszerűségben eltöltött életére gondol.

Nagyott vesztett benne nagyérdemű családja, nagyot a haza, a megye és sok más, de talán legislegnagyobbat a sárospataki főiskola. A gyász itt általános úgy a tanárok, mint az ifjak körében, mert nehéz önzéstelenül érdeklődő szívet olyat találni másat, mint az övé volt, őseitől öröklött szent hűségével. Megyénk egyik diszidált ki benne.

Jegyezzük fel dicső emlékeztetését megyénk e hű tükrének a „Zemplén”-nek is hasábjain.

Viski K. B.

Hlavathy Elek s.-a.-ujhelyi jegyző. Az egyleti választmányba bevélasztottak: a nagymihályi járásból Kolonay Tamás vásárhelyi, a tokaji járásból Búza József tolcsvai, a gálszécsi járásból Csiszár Mihály m.-izségi, a szinnaiból Durcsinszky László papinai, a bodrogközi járásból Korchma Menyhért agárdi, a szerencsiből Mezőssy Gusztáv keszvényeni, a homonnaiból Gajtás Antal göröginyei, a sztrópkói járásból Sztavinszky Sándor sztrópkói, a varannóból Oroszy Tamás v.-csemernyei és a s.-a.-ujhelyi járásból Horváth János czekei jegyzők.

A zempléni megyei kereskedelmi ipar-, termény- és hitelbank igazgatóságának jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

Midőn intézetünk XVI. üzetévének eredményéről jelentésünket s ezzel kapcsolatban a felügyelő-bizottság által helyesnek és valódinak talált évi mérleget Önök elé terjeszteni szerencsénk van, — sajnalattal kell egyrészt megemlékeznünk a mult évben nagyobb mérvet öltött mezőgazdasági válságról, melynek lesújtó következményei oly bénítólag hatottak az üzleti tevékenység minden ágára, — másrészt azonban meglepéssel konstataljuk, miszerint sok évi működésünk ideje alatt sikerült a nagyipar, kereskedelem-, gazda- és üzleti körökben oly számos és tekintélyes ügyfeleket állandó összeköttetésre megnyérni, hogy az általános üzleti pangás a mult évben sem érintette vállalatunk üzleti forgalmát és hogy ily körülmények között részvénytőkénk rendes kamatozása a jövőre is remélhető.

Az elmúlt évben folyó üzleteinkből semmi nemü veszteséget nem szenvedtünk, csupán a mult évi jelentésünkben felemlített Weinberger Jakab-féle csőd esetén indítva láttuk magunkat, tekintettel arra, hogy a csőd által lekötött nagyon jelentékeny követelések felszabadítását a közérdek megkivánta, egyezségileg a csőd bezüntetéséhez hozzájárulni, miáltal vállalatunkra egy 2640 frtos veszteség háramlott, mely összeget a fedezeti alap rovására leírásba hoztuk; — viszont felemlítendőnek tartjuk, hogy az előző években leirt különféle váltóköveteléseinkből 1587 frt 4 kr. a mult évben behajtatott, mely összegből 1200 frtot — mint a Weiszberger Vincze elleni követelésünkkel egyezségileg érvényesített összeget a fedezeti alap gyarapítására fordítottunk, 387 frt 4 kr. pedig az üzleteredmény számlájában lett kitüntetve.

A következő tételek számszerinti áttekintést nyujtanak intézetünk üzleti forgalmáról.

A takarékbetétek állománya:

1884. év végével volt . . . 411282 frt 95 kr.
az év folyamán újból betéteztetett és tőkésített . . . 350343 frt 43 kr.
összesen 761626 frt 38 kr.
felmaradt 1885. év december 31-én a visszafizetett . . . 372676 frt 40 kr.
levonása után 388949 frt 98 kr.

A váltó-leszámitolási üzlet:

1884. év berekesztésével a váltótárca egyenlege volt . . . 544918 frt 97 kr.
elszámitoltatott az év folyamán 1963652 frt 03 kr.
összesen 2508571 frt — kr.

a felek által kifizetett . . . 1933029.25
leiratott . . . 2640.— 1935669 frt 25 kr.
maradt összesen 1885. év decz. 31-iki állomány . . . 572,901 frt 75 kr.
és pedig:

tárcánkban a beperelt jó váltókkal együtt . . . 465531 frt 75 kr.
vizleszámitolt váltókban . . . 107370 frt — kr.
összesen 572901 frt 75 kr.

Vizleszámitolás útján:

tartoztunk 1884. év végével . . . 638 10 frt — kr.
az év folyamán vizleszámitoltunk . . . 372746 frt 70 kr.
összesen 436556 frt 70 kr.
visszavoltunk ugyanez év folyamán . . . 329186 frt 70 kr.
maradt vizleszámitolási terhünk 107370 frt — kr.

Az előlegezési üzlet:

egyenlege 1884. évről volt . . . 5978 frt 10 kr.
a lefolyt évben kikölsönözött . . . 18953 frt — kr.
összesen 24931 frt 10 kr.
kiváltott és törlesztés útján befizetett . . . 14392 frt — kr.
maradt az év berekesztésével 10539 frt 10 kr.

Az ingatlanokra kölcsön üzlet:

egyenlege 1884. évről volt . . . 14486 frt 86 kr.
új kölcsön adatott . . . 3300 frt — kr.
összesen 17786 frt 86 kr.
erre visszafizetett . . . 1390 frt 34 kr.
felmaradt 1885. év decz. végével 16396 frt 52 kr.
a szerződésileg eladott ingat-

lanok vételár hátrálékai hozzáadásával . . . 3493 frt 27 kr.
összesen tehát 19889 frt 79 kr.

Értékpapírok, szelvények, ércz-pénzek, idegen papírpénzek stb.

adás-vételében a forgalom . . . 41016 frt 35 kr-ra rugott.

Összes üzleti forgalmunk:

a nyereség mérleg szerint:
pénztárlag . . . 4963464 frt 70 kr.
előjegyzeti napló szerint . . . 3040665 frt 43 kr.
összesen 8004130 frt 13 krig terjedt.

Ezek előre bocsátása után bátorkodunk a felügyelő bizottság által felülvizsgált és helyeselt mérleget előterjeszteni, mely szerint az 1885. évi tiszta nyeresemény kitesz . . . 14129 frt 51 krt

Ebből fordítandó alapszabályaink éstelmében:

a felszerelések értékesítkenési tartalék alapja javára . . . 207 frt — kr.
a közönséges tartalékalapra, mely azáltal 23700 frtra emelkedik . . . 700 frt — kr.

a nyugdíjalapra:
és pedig annak gyümölcsözése . . . 176.30
2% 13922 frt után . . . 278.44 454 frt 74 kr.

az igazgatóság alapszabályszerű 10% részületékére . . . 1392 frt 25 kr.

a vezérigazgató 1% jutalékára . . . 139 frt 23 kr.

a felügyelő-bizottság szokásos járandóságára . . . 150 frt — kr.

osztalék gyanánt, minden részvény után 12 frtjával . . . 9600 frt — kr.
összesen 12643 frt 22 kr.

A felmaradó 1486 frt 29 kr. felosztására nézve bátorkodunk indítványozni, miszerint *jóteknonyezélra u. m.:*

a helybeli női házi ipar terjesztő egyletnek . . . 20 frt

a helyben létesítendő árvaház tőkénének gyarapítására . . . 20 frt

a helybeli szegény izr. iskolás gyermekek ruházató egyletének . . . 20 frt

a helybeli nő egyletnek . . . 20 frt

a „tüzöltő egyletnek 20 frt

a magyar nyelvet és népvélelést Zemplénmegyében terjesztő egyesületnek . 20 frt 120 frt — kr.

Jutalomdíjakra: a tisztviselőknek és szolgáknak . . . 430 frt — kr.

az igazgatóság elnökének tiszteletdíj gyanánt 25 db aranykép . . . 137 frt 50 kr.

a vezérigazgatóknak tiszteletdíj gyanánt 40 db aranykép . . . 220 frt — kr.

és az igazgatóság egyik tagjának a mult évben teljesített helyettesítések elismerése jeléül 30 darab aranykép . . . 165 frt — kr.
szavaztassék meg.

A fedezeti alap gyarapítására pedig 300 frt — kr. és a felmaradandó . . . 113 frt 79 kr.

új számlára való előírásra lenne fordítandó.

Tisztelettel kérjük tehát, miszerint jelentésünket tudomásul venni, jelentéseinket elfogadni, a felügyelő-bizottság jelentésének meghallgatása után a zárszámadásokat jóváhagyni és ezek alapján számunkra a felmentőt megadni, valamint az osztalék kiszolgáltatását elrendelni sziveskedjék.

Az alapszabályok 41. §-a értelmében Bydeskuthy Sándor igazgatósági tag sorrendben kilép és az ekkép üresedésbe jött igazgatósági tag helye a részvényesek sorából új választás által betöltendő.

S.-a.-Ujhely, 1886. január hó 16-án.

Bydeskuthy Sándor, s. k., ig. tag.	Schwarcz s. k. ig. tag.	Viezmány s. k., ig. elnök.
Kelner s. k., ig. tag.	Teich s. k., ig. tag.	Dr. Schön s. k., ig. tag.
Szerviezky Ödön s. k., ig. tag.		Szőllősy s. k., vez. igazgató.

A zempléni megyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank felügyelő-bizottságának jelentése.

Tisztelt közgyűlés!

Tisztelettel jelentjük a zempléni megyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank közgyűlésének, hogy a reánk ruházott feladatunkban törvény és szabályszerűleg eljárva, úgy működésünk közben, mint a pénztárak és könyvezés időszakonkénti vizsgálatainál mindenkor, mindenben a kellő rendet és pontosságot tapasztaltuk.

Az 1885. évi zárszámadást megvizsgálván, a leltározást eszközölvén, a mérleget a kereskedelmi törvény 199. §-a értelmében helyesen felállítottuk.

A társulat igazgatósága által 1886. év január 16-án kelt üzleti jelentésről és az abban foglalt nyeresemény felosztási tervéről tudomást vet-

Folytatás a mellékleten.

Árverési hirdetés.

A sajládi m. kir. közalap. számtartóság részéről közhírré tetetik, hogy az alább nevezett bértárgyak Sajládán a magy. kir. közalapítványi számtartósági irodában 1886. márczius hó 8-ig nyilvános árverés útján haszonbérbe fognak adatni, még pedig:

1. Zemplénmegye Köröm községében lévő korcsma és italmérési jog-bérlet 1886. október 1-től 1889. évi december hó 31-ig tartó időre, kikiáltási ár 840 frt.

2. Zemplénmegye Bodrogkislalud községében lévő czipra és állásos korcsma és italmérési jog, 1886. év október 1-től 1889. december hó 31-ig tartó időre, kikiáltási ár 1025 frt 50 kr.

3. Zemplénmegye Long községében az italmérési jog 1886. október 1-től 1889. év december hó 31-ig tartó időre, kikiáltási ár 50 frt 50 kr.

4. Zemplénmegye Bodrogkislalud község határában a Bodrog folyón és tavakban halászati jog, 1886. év október 1-től 1889. év szeptember 30-ig tartó időre, kikiáltási ár 150 frt.

Bérleti szándékozók felhivatnak, miszerint a kikiáltási áraknak megfelelő 10% bánatpénzzel ellátva a kitűzött napon és helyen d. e. 10 órakor megjelenni sziveskedjenek.

Utó, vagy a bérleti feltételekről eltérő ajánlatok figyelembe vétetni nem fognak.

Oly felek, kik az uradalommal perben vannak, vagy haszonbérrel tartoznak, versenyből kizáratnak.

A bérleti feltételek Sajládán a kir. közalap. számtartóságnál és a bodrog-kislaludi közalap. erdőügyelnél bármikor betekintethetők.

2-2

Sajládi m. kir. közalap. számtartóság.

Eddig még fölülmulhatatlan.

Maager V.-féle

cs. kir. szab. valódi tisztított

CSUKAMÁJOLAJ

Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi autoritások által megvizsgálva, könnyű emészthető hatása végett gyermekek részére is, különösen ajánlható; mint leg-tisztább, legjobb, legeredetibb és általánosan elismert leghatásosabb gyógyszer mell- és tüdőbetegség ellen, gümő, sömör, daganatok, bőrkiütések, mirigybetegség, gyöngeség sat. ellen.

1 üveg sárga olaj 1 frt. 1 üveg fehér olaj 1 frt 50 kr.

Kapható a gyári raktárban

Bécs, III. Bez. Heumarkt Nr. 3.,

valamint valódi minőségben Ausztria-Magyarország gyógyszerüzeteiben és minden nagyobb fűszerkereskedéseiben.

Sátoralja-Ujhelyben: Zlinszky J. gyógyszerüzeteiben és Kormos testvérek fűszerkereskedéseiben. 6-12

Kiadó lakás.

A miskolczi hitelintézet házában (Ráczféle ház) három bolthelyiség, az emeleten pedig egy négy szoba, konyha stb.-ből álló lakás kiadó. Értekezhetni az intézettel Miskolczon és annak itteni megbizottjával Blumenfelddel.

2-?

H I R D E T M É N Y.

A zemplénmegyei kereskedelmi-, ipar-, termény- és hitelbank részvényesei

f. évi február 21-én d. u. 2 és fél órakor

S.-a.-Ujhelyben, az intézet helyiségében tartandó

XVI. RENDES KÖZGYÜLÉSRE

tisztelettel meghivatnak.

T á r g y a k:

1. Körgyűlési elnök és a jegyzőkönyv-hitelesítők megválasztása.
2. Az igazgatóságnak üzleti jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. Az évi mérleg megállapítása, a nyereség felosztása és az osztalék kiszolgáltatása iránti határozat.
5. Az igazgatóságnak és a felügyelő-bizottságnak adandó felmentvény.
6. Sorrendben kilépendő egy igazgatósági tag helyének választás utáni betöltése.

Minden részvényes, ki akár személyesen, akár meghatalmazott által a közgyűlésen részt venni kíván, felkéretik, hogy az alapszabályok 31. §-a értelmében részvényeit a le nem járt szelvényekkel együtt a közgyűlést megelőző napokban az igazgatóságnál elismervény mellett letéteményezni sziveskedjék.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1886. évi január hó 16.

Az igazgatóság.

T. k. 88. sz.
1886.

Árverés hirdetményi kivonat.

A s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi népbank mint takarékpénztár végrehajthatóan Berczik Antal kir.-helmecei lakos, végrehajtást szenvedő elleni 25 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék (a kir.-helmecei kir. járásbíró) területén lévő Kir.-Helmecei községe és határában fekvő a kir.-helmecei 155. számú telek-jegyzőkönyvben 205. h. r. sz. a. ifj. Berczik Antal (kinek neje Resegai Julianna) nevére jegyzett behely és 131. ö. i. számú háza, továbbá 435. hr. sz. alatti csererdőre az árverést 438 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1886. évi április hó 28-ik napján délelőtti 9 órakor Kir.-Helmecei községe házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsára-

nak 10%-át vagyis 43 frt 85 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX-ik törvénycik 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnak 1886. jan. hó 1-én tartott üléséből.

Osváth,
kir. tvsz. jegyző.

Hammersberg Jenő,
kir. tvsz. elnök.

388. 403. sz.
1885.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szerencsi kir. járásbíró 3231. 3347/p.85. számú végzése által Szabó

Dániel harkányi és Holländer J. kassai lakosok javára Szabó Sámuel ellen 360 frt, 166 frt 74 kr. tőke, ennek 1885. év augusztus 22. és szept. hó 11. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 38 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási és kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság le- és felülfoglalt és 346 frtba becsült ruhakelmék, varrógépek és egy nyoszolyából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladtnak.

Mely árverésnek a 3250. és 4112/p. 1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Szerencsen a városházánál leendő eszközésére 1886-ik év február hó 18-ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik és ahoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladtni fognak.

Kelt Szerencsen, 1886-ik évi febr. hó 2. napján.

Hegymeghy László,
kir. bir. végrehajtó.

tünk; mindezek alapján bátorodunk az 1885. évi zárszámadások jóváhagyását és az igazgató-ságnak valamint a felügyelő-bizottságnak ez évre vonatkozó szokásos felmentvény megadását javaslatba hozni.

S.-a.-Ujhely, 1886. év január hó 23-án.

Kornstein Ignác s. k., **Pollacsek Samu** s. k.,
felügyelő-bizottsági tag. felügyelő-bizottsági tag.

Rieder Engelbert s. k.,
felügyelő-bizottsági tag.

Nyilvános számadás

a s. a.-ujhelyi keresk. ifjak által január hó 30-án tartott táncszestélyről.

Belépti díjakból bejött 169 frt — kr.

Felülfizetésekből . . . 81 frt 50 kr.

Összesen 250 frt 50 kr.

Kiadások 156 frt — kr.

Tiszta jövedelem . . . 94 frt 50 kr.

Mely összeg két egyenlő részben rendeltési helyére átszolgáltatót.

A fenti összeghez felülfizetésekkel járultak: Teich Zsigmondné 8 frt, Schön Sándor 5 frt, Schwarcz Armin (Budapest) 10 frt, Schweiger és Társa 5 frt, Herczeg Leopold 3 frt, Kornstefn Mórné 2 frt, Krizsó Tamás 2 frt, Dr. Gros Józsefné (Miskolcz) 2 frt, Glück Ignác 2 frt, Föt. Beszterczey Ferencz (Barancs) 2 frt, Reichard testvérek 2 frt, Dr. Kelner Soma 2 frt, Roth Israel 2 frt, Róth József 2 frt, Wihs J. 2 frt, Szölösy Sándor 2 frt, Cserer Ferencz (Miskolcz) 2 frt, Goldberger Ede 1 frt, Dr. Ligeti József 1 frt, Frischman Herman 1 frt, Kelner Ede 1 frt, Dr. Gansler Alajosné 1 frt, Dr. Stern Adolf 1 frt, Kormos Armin 1 frt, Dr. Schön Hugó 1 frt, Gross Adolf 1 frt, László Albert 1 frt, Teich Arnold 1 frt, Schwartz Bernát 1 frt, Zinner Adolf 1 frt, Fleisner Frigyes 1 frt, Muncles L. (Bécsből) 1 frt, Schwartz Sámuel (Vitány) 1 frt, Schwartz Mór 1 frt, Dr. Schön Vilmos 1 frt, Jelenek Ádám 1 frt, Behyna Kálmán 1 frt, Irányi Imre 1 frt, Teich Herman 1 frt, Révész Imre 1 frt, Zinner Henrik 1 frt, Schön Róza (Veszprém) 1 frt 50 kr., Zinner Géza (K.-Helmeccz) 1 frt.

A rendezőség.

Nyugta és köszönet-nyilvánítás.

A s.-a.-ujhelyi kereskedői ifjuság által, a f. évi január hó 30-án rendezett táncszestélyen befolyt összegből **47 frt 25 kr.** a magyarnyelvet és népnevelést Zemplénmegyében terjesztő egyesületnek szolgáltattván át, a fennebbi összeget midőn hírlapilag nyugtázni szerencsénk van, egyszerűen a kereskedői ifjuságnak ezen adományáért az egyesület nevében kiváló köszönetünket nyilvánítjuk.

S.-a.-Ujhelyben, 1886. február hó 5-én.

Felber Domonkos, **Prámer Alajos,**
e. jegyző. e. I-ső alelnök.

Bydeskuthy Sándor,
e. pénztáros.

Nyilvános köszönet.

A s.-a.-ujhelyi kereskedelmi ifjuság által a zempléni magyarosító- és az izr. nő-egylet javára folyó évi január hó 30-án rendezett táncszestély jövedelme felének **47 frt 25 kr.**nek átvételét ezenel nyugtázom és egyidejűleg a rendezőségnek emberbaráti fáradozásaiért az izr. nő-egylet nevében köszönetemet fejezem ki.

S.-a.-Ujhely, 1886. február hó 5-én.

Teich Zsigmondné,
egyl. elnöknő.

Felhívás.

Városunk lelkes hölgyei egy „árvaház“ létrehozásának eszméjét felkarolván, a felette fontos és égető kérdésnek behatóbb megbeszélésére és egy „árvasegélyző egylet“-nek megalakítására a folyó évi **február hó 14-ik napjának délutáni 2 órájára**, a megyeháza termébe, a női bizottság és a városi szegényügyi bizottság elnökei közgyűlést hívtak egybe.

Hogy ezen, városunkra és megyénk nézve felette fontos ügy a közérdeklődésnek megfelelőleg mentől tágabb körben megbeszélhető és közmegnyugvásra elintézhető legyen, nevezettek felkérésére van szerencsém az ügy iránt érdeklődő összes városi közönséget a mondott napon és helyen tartandó gyűlésre tisztelettel meghívni.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1886. évi febr. 5-én.

Matolai Etele,
alispán.

Felhívás.

F. hó 27-ikén Budapesten országos borászati congressus fog tartatni, melyre a hazai bortermelők a meghívást rövid időn megkapják. Miután a Tokaj-Hegyalja bortermelő vidékét illetőleg nagyfotosságu kérdések megvitatása kerülend napirendre, az egyöntetőség és azon utak s módok czéljából, melyeket bortermelő vidékeink érdekében követendőek legyünk, szükségesnek láttuk a Tokaj-Hegyalja borvidékének minden városát és községét f. hó 15-ikére S.-a.-Ujhelyre reggeli 9 órakor tartandó értekezletre tisztelettel meghívni.

Budapest, 1886. február 1-én.

Szirmay Ödön s. k.,
a lisszakai választó kerület orsz. képviselője.

Zalay István s. k.,
a mádi választó kerület orsz. képviselője.

Molnár Viktor s. k.,
a s.-a.-ujhelyi v. kerület orsz. képviselője.

Különfélék.

(Beiktatás.) A helybeli gör. kath. egyház új lelkészének, Kecskés Antalnak ünnepélyes beiktatása ma egy hete ment végbe a gör. kath. templomban. Nagy számu hallgatóság gyűlt össze ez alkalomból, hogy az ünnepélyes aktusnak szemtanuja legyen. A beiktatást főt. Puza Sándor sárospataki lelkész s ker. alesperes végezte, át-gondolt beszédjében szélesen fejtegetvén azt, hogy mi a hivatása egy lelkiatyának. Beszédjének egyik kimagasló „pointe“-jét képezte, midőn rámutatott két zászlóra, szívére kötven az új lelképásztornak, hogy azokat magasan lobogtassa: az egyik a szent szüz zászlója, a másik közös édes anyánk: a szeretett magyar hazáé. Isten után ennek tartozunk legtöbbel; ennek keblén látták meg szemünk az első napugárt s ennek keblén hajtjuk majd fejünket is nyugalomra. A hazafias hangon tartott beszéd után a püspöki prezenta olvastatott fel, majd az új lelkész felelt az alesperes szavaira, melegen emlékezett meg az egyház kegyurnője: gr. Wallisné ő méltóságáról s reflektálva a kineveztetését megerősítő püspöki levélre s ígérve e mellett, hogy hiveinek valódi lelképásztora lesz kikérte azoknak szeretetét, jóindulatát s támogatását magasztos missiója teljesítésében. Mise után a beiktatott lelkész a szószékre lépett s a hallgatósághoz meleg hangú egyházi beszédet tartott, melynek alapeszméje volt, hogy a keresztény embernek legszentebb kötelessége az isten és emberbaráti szeretet. Beszédében e mellett kiemelte a népnevelés nagy fontosságát, mert, e nélkül — mint mondá — nem lehet jó hazafiatok sem nevelni. Híveit a hit gazdaságaira, a vallásoságra, az erkölcsösségre oktattai, jó tanácsokkal támogatni, a nevelés szent ügyét s ez által a haza felvirágzását, boldogságát tehetsége szerint előmozdítani: ezek lesznek — mint ígéré — papi állásának legkedvesebb teendői. Szavaiból ítélve, a nemes hivatásának tudtával bíró új lelképásztort mi is szívesen üdvözöljük.

(Kegyadomány.) Ő felsége a király megyénk főispánjának közbenjárása folytán, Dámóc község tűzkárosultjának 200 frt., Sajó-Hídvég község tűzkárosultjainak 600 frt., s az ottani ref. egyháznak 400 forint segélyt adományozott.

(A dalárda) táncmulatsággal összekötött dalestélye a mult heti választmányi ülés határozata szerint folyó hó 27-én fog megtartatni a megyeház terméiben. Az eddig tapasztalt érdeklődésből előre is bizvást vonhatjuk azt a következtetést, hogy a derék egylet ez estélye a farsangi mulatságok egyik legsikerültebbje leend. Házias színezetű társas vacsorával fog az kezdődni, melynek lefolyása alatt a dalárda egy-egy dal elének-lése által a delikattessröl sem feledkezik meg. Hogy a közönségnél mily rokonszenvre talált ez estély kilátásba helyezett arrangiozása: erről elléggé tanuskodik az, hogy idáig már mintegy 150 részvényes irta alá a kibocsátott iveket s így a fináncziális kérdéssel ma-holnap tisztába jönnek, a mi pedig mintegy biztosítéka szokott lenni a valódi jókedvnek, mely nélkül, ismét egy mulatság sikerére alig lehet számítani. Megemlítjük ez alkalomból, hogy a dalárda közelebbi választmányi ülésében elhatározta egy s esetleg több műkedvelői előadás rendezését is.

(Az időjárás) a tegnapi nappal megváltozni látszott; reggel kemény hidegre ébredtünk fel s a lucskos, sáros földréteg erősen lefagyott. Nagy szükség volt e fordulatra s kívánatos, hogy tartós legyen, mert az ország minden részeiből árvizeket jelentenek, Bodrogközünk is nagy mértékben érzi a katasztrófát. Az utak is irtóztatóak. A közlekedés sok helyütt fenakadt; nem volna csuda, ha az, a szisztematicze készült utakon is — minők az állam- és országutak — fenakadna, miután a nedvesség mélyen behatolt a földbe. Az emberek panasza azonban ez abnormis idő-

járás mellett is mindig azok ellen fordul akik e közlekedési vonalakat gondozzák és ebben még az államutnál sem tesznek kivételt. Igaz, helyenként az is rossz, de annyi sok év mulasztását két „borítás“-sal még nem lehet helyrehozni. Eddig még mindig csak a sarat kaparták róla, mely a rozsz fedanyagnál fogva vastag kéregként tapadt reá. Függeszük fel tehát ide vonatkozólag pár évig kritikánkat s bizzunk meg abban, hogy a szakszerű kezelés e tekintetben az eddigiéknél még is csak különb állapotokat fog létrehozni.

(A polgári olvasó kör közgyűlése.) A helybeli polgári olvasó kör évi közgyűlést mult január hó 31-én tartotta meg, számos tag részvételével; kikben a társadalom, mondhatni minden osztályát képviselve láttuk. Szomorú jelenséggé tapasztaltuk azonban, hogy azon osztály, a mely tulajdonképen lenne hivatva e nemes intenczióju egyesületet, a melynek zászlójára az ő n m ü v e l ő d é s arany betűi vannak írva: tömeges részvételével virágzóbb helyzetbe juttatni — értjük az iparos osztályt — igen csekély kivétellel, távollétével tündökölt. És míg ezen az iparos osztályra nem fényes világot vető körülmény lassítja a kör törekvését abban, hogy az egy ily városban joggal megkívánható niveau-ra emelkedjék: addig főállásának biztos-garanciáját nyújtja azon intelligens elem, a mely ujabbban nagy számmal siet a kör tagjai sorába lépni. A közgyűlés eseményeként a következőket irhatjuk: elnökké Kiss Ödön, alelnökké Bánóczy Kálmán, pénztárnokká Ribó József, haznaggyá Markovics J., könyvtárnokká Schweiger A. mindanyian egyhangulag, választm. tagokká titkos szavazás útján: Blizman Ferencz, Bodnár József, dr. Cserép József, Gruber Lajos, Lángh Nándor, Révay György, Somogyi Bertalan, Stuller Antal, Székely Imre és Vágó Gyula választtak meg. A kör tiszteleti tagjaivá pedig: Somogyi Bertalan volt elnök indítványára Molnár István főspanunk, Borúth Elemér és Fejes István a kör irányában tanusított aldozatköszönetükért választottak meg. Az elnök-választás mindenesetre szerencsés fogás, mert ha Kiss Ödön ur — támogatva a komplett választmány s tisztikar által — azon kecsegtető ígéretek, melyeket székfoglaló szép beszédében mondott, habár aldozattal is érvényre emeli — a kör virulni fog! Azon nap estéjén a kör tagjai a Csernyiczky vendéglőjében gyűltek barátságos estélyre, melyet szellemes toastok fűszereztek s a melynek csak a késő éjjel vejt véget. S...

(A helybeli) kereskedői ifjak által m. h. 30-án a zemplénmegyei közmívelődési egyesület s a helybeli izr. nőegylet javára rendezett táncszestély, a hosszú farsang egyik jól sikerült táncmulatságának mondható. Tekintve azonban a hazafias és humánus kettős célt, a rendezők jogosan számíthattak a közönség nagyobb részvételére. A mint a helyi viszonyokat ismerjük, itt igen elszoktak a formális báloktól, melyek mégis annyi mennyi fényűzéssel járnak s inkább kedvelik az oly mulatságokat, minők az estélyek és közvacsorák, hol a háziasság kevesebb követelményekkel lép elő s a kedély is kötetlenebb.

(A törvényszékről.) Nem mindennapi két végtárgyalás folyt le a közel mult napokban a helybeli kir. fenytő törvényszéknél. Az egyik volt Telepcsák Illés sztropkó-olykai lakos bűnügye. Az eset röviden következő: Telepcsák Illésben két évvel ezelőtt lángra gyuladt azon érzelem, mely a kunyhók földhöz ragadt lakóinál éppugy előtérbe lép a korral, mint a paloták gond nélkül növekedő szőlőtenél. Egy pirospozsgás tót leányzó személyében Svigár Annában meg is találta az ő nemesebb érzelmeinek gyupontját. Hanem hát rozsz a világ nyelve. Mikor már arra került a dolog, hogy mint Lisznyay Kálmán mondja: „tegyük össze a mink van s éljünk együtt boldogan“: a legénynek olyan hírek ütötték meg a fülét, mintha az ő imádoztja a szerelem bájdalát már más legény karjai közt is élvezte volna s a rozsz világ nyelve szerint a f a n e m s o k á r a n e m c s a k v i r á g o t, d e g y ü m ö l c s ö t i s h o z. A még meg sem kötött frigy, erre a beszédre, természetesen kettészakadt, szélylyel tépte azt Telepcsák Illés. De az olykai lelképásztor kegyetlenül reáiasztott az ő félrerugaszkodott juhára, már t. i. Telepcsák Illésre s ez végtére is ráadta fejét a szent házasságra, s mintegy három hónapig a legjobb egyetértésben élt az ő oldalbordájával. Dehát „szegény ember sorsát boldog isten bírja!“ Telepcsák Illés egyszer csak azt vette észre, hogy a felesége őt gyűlöli. Az asszonyban talán a föl-ébredt önértet kezdett működni; mert a rozsz nyelvek által felfújt pletykából egy szó sem volt igaz, maga is belátta azt Telepcsák Illés. Így állott a dolog. Amde a menyecske nem állott itt meg; hanem kapta magát, sértett önértetében a f a k e p n é l h a g y t a f é r j é t. Egy esztendeig aztán férj és feleség külön éltek, míg valahogy ismét össze nem b o r o n á l ó d t a k. De hiába történt ez meg. Az északi sarkat könnyebb volna össze hozni a délivel, mint hogy Telepcsák Illésné az ő férje iránt valódi vonza-

tünk; mindezek alapján bátorkodunk az 1885. évi zárszámadások jóváhagyását és az igazgató-ságnak valamint a felügyelő-bizottságnak ez évre vonatkozó szokásos felmentvény megadását javaslatba hozni.

S.-a.-Ujhely, 1886. év január hó 23-án.

Kornstein Ignác s. k., **Pollacsek Samu** s. k.,
felügyelő-bizottsági tag. felügyelő-bizottsági tag.
Rieder Engelbert s. k.,
felügyelő-bizottsági tag.

Nyilvános számadás

a s. a.-ujhelyi keresk. ifjak által január hó 30-án tartott tánczestélyről.

Belépti díjakból bejött	169 frt -- kr.
Felülfizetésekből	81 frt 50 kr.
Összesen	250 frt 50 kr.
Kiadások	156 frt -- kr.

Tiszta jövedelem	94 frt 50 kr.
------------------	---------------

Mely összeg két egyenlő részben rendeltései helyére átszolgáltatott.

A fenti összeghez felülfizetésekkel járultak: Teich Zsigmondné 8 frt, Schön Sándor 5 frt, Schwarcz Armin (Budapest) 10 frt, Schweiger és Társa 5 frt, Herczeg Leopold 3 frt, Kornstefn Mórné 2 frt, Krizsó Tamás 2 frt, Dr. Gros Józsefné (Miskolcz) 2 frt, Glück Ignác 2 frt, Föt. Beszterczey Ferencz (Barancs) 2 frt, Reichard testvérek 2 frt, Dr. Kelner Soma 2 frt, Roth Israel 2 frt, Róth József 2 frt, Wihs J. 2 frt, Szöllösy Sándor 2 frt, Cserer Ferencz (Miskolcz) 2 frt, Goldberger Ede 1 frt, Dr. Ligeti József 1 frt, Frischman Herman 1 frt, Kelner Ede 1 frt, Dr. Gansler Alajosné 1 frt, Dr. Stern Adolf 1 frt, Kormos Armin 1 frt, Dr. Schön Hugó 1 frt, Gross Adolf 1 frt, László Albert 1 frt, Teich Arnold 1 frt, Schwartz Bernát 1 frt, Zinner Adolf 1 frt, Fleisner Frigyes 1 frt, Muncles L. (Bécsből) 1 frt, Schwartz Sámuel (Vitány) 1 frt, Schwartz Mór 1 frt, Dr. Schön Vilmos 1 frt, Jelenek Ádám 1 frt, Behyna Kálmán 1 frt, Irányi Imre 1 frt, Teich Herman 1 frt, Révész Imre 1 frt, Zinner Henrik 1 frt, Schön Róza (Veszprém) 1 frt 50 kr., Zinner Géza (K.-Helmech) 1 frt.

A rendezőség.

Nyugta és köszönet-nyilvánítás.

A s.-a.-ujhelyi kereskedői ifjuság által, a f. évi január hó 30-án rendezett tánczvizgalomnál befolyt összegből **47 frt 25 kr.** a magyarnyelvet és népnevelést Zemplénmegyében terjesztő egyesületnek szolgáltatván át, a fennebbi összeget midőn hírlapilag nyugtázni szerencsénk van, egy-szersmind a kereskedői ifjuságnak ezen adományaért az egyesület nevében kiváló köszönetünket nyilvánítjuk.

S.-a.-Ujhelyben, 1886. február hó 5-én.

Felber Domonkos, e. jegyző.	Prámer Alajos, e. I-ső alelnök.
Bydeskuthy Sándor, e. pénztáros.	

Nyilvános köszönet.

A s.-a.-ujhelyi kereskedelmi ifjuság által a zempléni magyarosító- és az izr. nő-egylet javára folyó évi január hó 30-án rendezett tánczestély jövedelme felének **47 frt 25 kr.**ának átvételét ezenel nyugtázom és egyidejűleg a rendezőségnek emberbaráti fáradozásaiért az izr. nő-egylet nevében köszönetemet fejezem ki.

S.-a.-Ujhely, 1886. február hó 5-én.

Teich Zsigmondné,
egyl. elnöknő.

Felhívás.

Városunk lelkes hölgyei egy „árvaház“ létrehozásának eszméjét felkarolván, a felette fontos és égető kérdésnek behatóságos megbeszélésére és egy „árvasegélyző egylet“-nek megalakítására a folyó évi február hó 14-ik napjának délutáni 2 órájára, a megyeháza termébe, a női bizottság és a városi szegényügyi bizottság elnökei közgyűlést hívtak egybe.

Hogy ezen, városunkra és megyénk nevére felette fontos ügy a közérdeklődésnek megfelelőleg mentől tágabb körben megbeszélhető és közmegnyugváásra elintézhető legyen, nevezettek felkérésére van szerencsém az ügy iránt érdeklődő összes városi közönséget a mondott napon és helyen tartandó gyűlésre tisztelettel meghívni.

Kelt S.-a.-Ujhely, 1886. évi febr. 5-én.

Matolai Etele,
alispán.

Felhívás.

F. hó 27-ikén Budapesten országos borászati congressus fog tartatni, melyre a hazai bortermelők a meghívást rövid időn megkapják. Miután a Tokaj-Hegyalja bortermelő vidékét illetőleg nagyfotosságu kérdések megvitatása kerüendő napirendre, az egyöntetűség és azon utak s módok czéljából, melyeket bortermelő vidékeink érdekében követendő legyünk, szükségesnek láttuk a Tokaj-Hegyalja borvidékének minden városát és községét f. hó 15-ikére S.-a.-Ujhelyre reggeli 9 órakor tartandó értekezletre tisztelettel meghívni.

Budapest, 1886. február 1-én.

Szirmay Ödön s. k.,
a liszkai választó kerület orsz. képviselője.
Zalay István s. k.,
a mádi választó kerület orsz. képviselője.
Molnár Viktor s. k.,
a s.-a.-ujhelyi v. kerület orsz. képviselője.

Különfélék.

(Beiktatás.) A helybeli gör. kath. egyház új lelkesítésének, Kecskés Antalnak ünnepélyes beiktatása ma egy hete ment végbe a gör. kath. templomban. Nagy számu hallgatóság gyűlt össze ez alkalomból, hogy az ünnepélyes aktusnak szemtanuja legyen. A beiktatást föt. Puza Sándor sárospataki lelkész s ker. alesperes végezte, át gondolt beszédjében szélesen fejtegetvén azt, hogy mi a hivatása egy lelkiatyának. Beszédjének egyik kimagasló „pointe“-jét képezte, midőn rámutatott két zászlóra, szívére kötvén az új lelkipásztornak, hogy azokat magasan lobogtassa: az egyik a szent szűz zászlója, a másik közös édes anyánk: a szeretett magyar hazáé. Isten után ennek tartozunk legtöbbel; ennek keblén láttuk meg szemünk az első napsugárt s ennek keblén hajtjuk majd fejünket is nyugalomra. A hazafias hangon tartott beszéd után a püspöki prezenta olvastatott fel, majd az új lelkész felelt az alesperes szavaira, melegen emlékezett meg az egyház kegyurnője: gr. Wallisné ő méltóságáról s reflektálva a kineveztetését megerősítő püspöki levélre s igérve e mellett, hogy hiveinek valódi lelkipásztora lesz kikérte azoknak szeretetét, jóindulatát s támogatását magasztos missiója teljesítésében. Mise után a beiktatott lelkész a szószékre lépett s a hallgatósághoz meleg hangu egyházi beszédet tartott, melynek alapeszméje volt, hogy a keresztény embernek legszentebb kötelessége az isten és emberbaráti szeretet. Beszédében e mellett kiemelte a népnevelés nagy fontosságát, mert, e nélkül — mint mondá — nem lehet jó hazafiak sem nevelni. Hivelt a hit igazságaira, a vallásosságra, az erkölcsösségre oktatni, jó tanácsokkal támogatni, a nevelés szent ügyét s ez által a haza felvirágzását, boldogságát tehetsége szerint előmozdítani: ezek lesznek — mint igéré — papi állásának legkedvesebb teendői. Szavaiól itélve, a nemes hivatásának tudtával bíró új lelkipásztort mi is szívesen üdvözlünk.

(Kegyadomány.) Ö felsége a király megyénk főispánjának közbenjárása folytán, Dámócz község tűzkárosultjának 200 frt., Sajó-Hídvég község tűzkárosultjainak 600 frt., s az ottani ref. egyháznak 400 forint segélyt adományozott.

(A dalárda) táncmulatsággal összekötött dalestélye a mult heti választmányi ülés határozata szerint folyó hó 27-én fog megtartatni a megyeház terméiben. Az eddig tapasztalt érdeklődésből előre is bizást vonhatjuk azt a következtetést, hogy a derék egylet ez estélye a farsangi mulatságok egyik legsikerültebbje leend. Házas színezetű társas vacsorával fog az kezdődni, melynek lefolyása alatt a dalárda egy-egy dal elének-lése által a delikattesszról sem feledkezik meg. Hogy a közönségnél mily rokonszenvre talált ez estélyi kilátásba helyezett arrangiozása: erről ellégge tanuskodik az, hogy idáig már mintegy 150 részvényes irta alá a kibocsátott ivatek s így a fináncziális kérdéssel ma-holnap tisztába jönnek, a mi pedig mintegy biztosítéka szokott lenni a valódi jókedvnek, mely nélkül, ismét egy mulatság sikerére alig lehet számítani. Megemlítjük ez alkalomból, hogy a dalárda közelebbi választmányi ülésében elhatározta egy s esetleg több mükedvelői előadás rendezését is.

(Az időjárás) a tegnapi nappal megváltozni látszott; reggel kemény hidegre ébredtünk fel s a lucskos, sáros földréteg erősen lefagyott. Nagy szükség volt e fordulatra s kívánatos, hogy tartós legyen, mert az ország minden részeiből árvizeket jelentenek, Bodroghöziünk is nagy mértékben érzi a katasztrófát. Az utak is irtóztatóak. A közlekedés sok helyütt fenakadt; nem volna csuda, ha az, a szisztematicze készült utakon is — minők az állam- és országutak — fenakadna, miután a nedvesség mélyen behatolt a földbe. Az emberek panasza azonban ez abnormis idő-

járás mellett is mindig azok ellen fordul akik e közlekedési vonalakat gondolják és ebben még az államutnál sem tesznek kivételt. Igaz, helyenként az is rossz, de annyi sok év mulasztását két „borítás“-sal még nem lehet helyrehozni. Eddig még mindig csak a sarat kaparták róla, mely a rossz fedanyagnál fogva vastag kéregként tapadt reá. Függesztjük fel tehát ide vonatkozólag pár évig kritikánkat s bizzunk meg abban, hogy a szakszerű kezelés e tekintetben az eddigieknél még is csak különb állapotokat fog létrehozni.

(A polgári olvasó kör közgyűlése.) A helybeli polgári olvasó kör évi közgyűlést mult január hó 31-én tartotta meg, számos tag részvételével; kikben a társadalom, mondhatni minden osztályát képviselve láttuk. Szomorú jelenségként tapasztaltuk azonban, hogy azon osztály, a mely tulajdonképpen lenne hivatva e nemes intenczióju egyesületet, a melynek zászlójára az ő n m ü v e l ő d é s arany betűi vannak írva: tömeges részvételével virágzóbb helyzetbe juttatni — értjük az iparos osztályt — igen csekély kivétellel, távollétével tündökölt. És mig ezen az iparos osztályra nem fényes világot vető körülmény lassítja a kör törekvését abban, hogy az egy ily városban joggal megkívánható niveaura emelkedjék: addig főállásának biztos-garanciáját nyújtá azon intelligens elem, a mely újabbban nagy számmal siet a kör tagjai sorába lépni. A közgyűlés eseményeként a következőket irhatjuk: elnöké Kiss Ödön, alelnöké Bánóczy Kálmán, pénztárnokká Ribó József, háznaggyá Markovics J., könyvtárnokká Schweiger A. mindanyian egyhangulag, választm. tagokká titkos szavazás utján: Blizman Ferencz, Bodnár József, dr. Cserép József, Gruber Lajos. Langh Nándor, Révay György, Somogyi Bertalan, Stuller Antal, Székely Imre és Vágó Gyula választtak meg. A kör tiszteleti tagjaivá pedig: Somogyi Bertalan volt elnök indítványára Molnár István főispánunk, Borúth Elemér és Fejes István a kör irányában tanusított áldozatkészségükért választattak meg. Az elnök-választás mindenesetre szerencsés fogás, mert ha Kiss Ödön ur — támogatva a komplett választmány s tisztikar által — azon kecsgetető ígéreteket, melyeket székfoglaló szép beszédében mondott, habár áldozattal is érvényre emeli — a kör virulni fog! Azon nap estéjén a kör tagjai a Csernyiczky vendéglőjében gyűltek barátságos estélyre, melyet szellemes toastok fűszereztek s a melynek csak a késő éjjel vejtett végét. S...

(A helybeli) kereskedői ifjak által m. h. 30-án a zemplénmegyei közmivelődési egyesület s a helybeli izr. nőegylet javára rendezett tánczvizgalom, a hosszú farsang egyik jól sikerült táncmulatságának mondható. Tekintve azonban a hazafias és humánus kettős czélt, a rendezők jogosan számíthattak a közönség nagyobb részvételére. A mint a helyi viszonyokat ismerjük, itt igen elszoktak a formális bálaktól, melyek mégis annyi mennyi fényűzéssel járnak s inkább kedvelik az oly mulatságokat, minők az estélyek és közvacsorák, hol a háziasság kevesebb követelményekkel lép elő s a kedély is kötetlenebb.

(A törvénszékről.) Nem mindennapi két végtárgyalás folyt le a közel mult napokban a helybeli kir. fenytő-törvénszéknél. Az egyik volt Telepcsák Illés sztropkó-olykai lakos bünügye. Az eset röviden következő: Telepcsák Illésben két évvel ezelőtt lángra gyuladt azon érzelem, mely a kunyhók földhöz ragadt lakóinál éppugy előtérbe lép a korral, mint a paloták gond nélkül növekedő szülöttenél. Egy piros-pozsgás tót leányzó személyében Svigár Annában meg is találta az ő nemesebb érzelmeinek gyújtóját. Hanem hát rossz a világ nyelve. Mikor már arra került a dolog, hogy mint Lisznyay Kálmán mondja: „tegyük össze a mink van s éljünk együtt boldogan“: a legénynek olyan hírek ütötték meg a fülét, mintha az ő imádottja a szerelem bájdalát már más legény karjai közt is élvezte volna s a rossz világ nyelve szerint a f a nemsokára nemcsak virágot, de g y ü m ö l c s ö t t is hoz. A még meg sem kötött frigy, erre a beszédre, természetesen kettészakadt, szélylyel tépte azt Telepcsák Illés. De az olykai lelkipásztor kegyetlenül reárisztott az ő félrerugaszkodott juhára, már t. i. Telepcsák Illésre s ez végtére is ráadta fejét a szent házasságra, s mintegy három hónapig a legjobb egyet-értésben élt az ő oldalbordájával. Dehát szegény ember sorsát boldog isten birja! Telepcsák Illés egyszer csak azt vette észre, hogy a felesége őt gyűlöli. Az asszonyban talán a föl-ébredt önérzet kezdett müködni; mert a rossz nyelvnek által felfújt pletykából egy szó sem volt igaz, maga is belátta azt Telepcsák Illés. Így állott a dolog. Amde a menyecske nem állott itt meg; hanem kapta magát, sértett ön-érzetében a f a k e p n é l hagyta férjét. Egy esztendeig aztán férj és feleség külön éltek, mig valahogy ismét össze nem b o r o n á l o d t a k. De hiába történt ez meg. Az északi sarkat könnyebb volna össze hozni a délivel, mint hogy Telepcsák Illésné az ő férje iránt valódi vonza-

lommel viseltessék, Ölelését, csókját nem bírta elviselni; gyűlölte, utálta mint valami szörnyeteg. A múlt év augusztus havában Telepcsák Illés a homonnai vásárra készült s a vásárt megelőző éjjel a házpadját választotta az élete párjától való elbucszás idylli óráinak színhelyéül. Másnap reggel aztán az asszonyt megfogta a találták. Illés korán reggel elment a vásárra s csak mikor hazaérkezett tudta meg, hogy megvan fogva a felesége. Sokáig rejtélyt képezett az eset; de Telepcsákunk végre is magába szállt, bevallotta töredelmesen, hogy felesége nyakát egy fél óráig szorongatta, mert — nem akarta az szeretni; de hogy a gyöngéd szorongatások az asszonynak torkán forrtak, azt a vásárra való elmenetelekor még nem tudta. A végtárgyaláson Telepcsák tettét beismerve, a kir. törvényszék által 6 évi fegyházra ítéltette. Az asszonynak a férjétől való idegenkedése rejtély maradt. A másik bűnper volt az id. Pásztor János vajdászkai lakos ügye. Röviden ez: Ifj. Pásztor János részeg állapotában hasonnevu atyjába belé kötött s azt a házból, illetve udvarból — miután már jól elverte — kilökdöste. Id. Pásztor Jánosnak azonban, ki szintén ittas volt, a kapunál sikerült fia kezéből kiszabadulni; befutott a házba s hogy fiára rájesszen, kést kapott kezébe s kiállott az ajtóba, azt vélve, hogy illetéknéppen majd csak fog impónálni a rakoncátlan, vérengző, rosz fiúnak. De ifj. Pásztor János nem tágitott hanem baltára kapott s neki ment az öregnek. Összetűztek, s hogy-hogynem? id. Pásztor János olyan helyzetbe jutott dulakodás közben, hogy gonosz fia már csak a hátával beszélgetett. Ily helyzetben a kezében lévő késsel hátrafelé szurkált az öreg s oly végzetesül, hogy fiát a késsel szíven találta, a ki is erre a szurásra rögtön halva maradt. A törvényszék idős Pásztor Jánost, azon indokból, hogy cselekmény az önvédelem határain belül történt, az emberölés büntényének vádjára alól fölmentette.

(A Zsolymokára) vezető ut csaknem teljesen járhatlanná lett. Az ott lakók nemkülönben a pinczetulajdonosok méltó panaszzal vannak eltelve e miatt s miután eddig sikertelen volt minden lépésük, most lapunk szó-csövén át kiáltanak orvosáért azon fülékhez, melyek panaszaira nem is reflektáltak. Nyilvánvaló dolog, hogy ez utat a kopaszai kőbányából szállított kolosszális kövek terhe rongtotta meg s ekep a bányabélőre háramlik a javítás költségének tetemes része is. A bánya bérbeadásánál e körülményre súlyt kellett volna fektetni, mert előre látható volt, hogy a sűrűn közlekedő terhes szekerek az utat ott mihamar járhatlanná teszik.

(Mányi Lajos) újabb szervezett népzene-kara, ugy amint most van, egyike a vidék legjobb zenebandáinak s ekep kétszeresen szüksége van arra, hogy a közönség, meleg támogatásával gyakrabban találkozzék. Különösen ajánljuk e zenekart a bálrendező urak figyelmébe s biztosíthatjuk, hogy az igényeket ép ugy képes kielégíteni mint azok, melyek reklam folytán nagyobb hírnévnek örvendenek. Ha azt akarjuk — a mint hogy akarjuk — hogy városunk és megyénk ne legyen híjjával egy jól szervezett zenekarnak, akkor a nehéz viszonyok dacára is áldoznunk kell e célra, mely szintén egyik hévmérője a társadalom fejlettebb izlésének és mieltségi viszonyainak.

(Az első magyar) általános biztosító-társulat Szentgyörgyi Vilmos társulati főgynök közvetítése folytán a s.-a.-ujhelyi önk. tűzoltó-egyletnek 25 frtot adományozott. Ezen nemes tényért lapunk utján szives köszönetét fejezi ki a tűzoltó-egylet parancsnoksága.

(Halálozás.) Hankus József, helybeli kir. törvényszéki irodatiszt tegnap reggel, hosszas szenvedés után jobb létre szenderült. Szerény, munkás tagja volt az emberi társadalomnak, ki, mint több éveken át állam hivatalnok, helyét minden időben lelkiismeretes buzgósággal s odaadással töltötte be. Temetése ma délután megy végbe. Nyugodjék csöndesen!

(A homonnai kaszinó) ötvenéves fennállása alkalmából rendezendő ünnepély, mint ezt már lapunkban jeleztük, e hó 14-én fog megtartatni. Mult alkalommal azt irtuk, hogy az ünnepélyen dalárdánk is közre működik, miután a rendezőség által meghívást kapott, a dolog azonban megváltozott, mert a dalárdát költségeire nézve nem biztosíthatta a rendezőség s így a közreműködés, a mi pedig nem csekély mértékben emelte volna az ünnepély díszét, elmarad. Dehát a szellemi élvezeteknek így szoktak többnyire utjokban állani a pénzügyi viszonyok. Az ünnepélyen — mint a meghívókon olvassuk — a homonnai dalkör fog szerepelni. Kívánjuk, hogy a jubileum minden tekintetben fényesen sikerüljön. A szét küldött meghívók így szólnak: A homonnai kaszinó-egyesület félszázados fenállásának emlékére folyó évi február hó 14-ikén a „Dudás“-hoz címzett vendéglő nagy termében a homonnai dalkör közreműködése mellett sorolással és táncmulatsággal egybekötött ünnepélyt rendez. Az ünnepély kezdete esti 7 órakor, a táncmulatság kezdete esti 9 órakor. Belépti-díj

személyenkint 1 forint. Az ünnepély programja a pénztárnál fog kiosztatni. A vidéki vendégek elszállásolásáról gondoskodva lesz, mely végből az érkezők előleges jelentkezése kéretik.

(Farsang.) A szerencsi ifjuság mult hó 30-án a „Csillaghoz“ címzett nagyvendéglő termében a szerencsi szegény-alap javára, sikerült táncmulatságot rendezett, melyért a rendezőséget, melynek élén Mattyasovszky Kálmán állott, méltó elismerés illeti. A négyeseket 20 pár tánczolta. A tánczó hölgyek között voltak: Matyasovszky Kálmáné, Lonszky Adolfné, Bóta Béláné, Farkas Gyuláné, dr. Stark Jánosné urnök, továbbá: Eperjessy Ilona, Fülek Anna, Rácz Ilonka, Kohányi Bella, Szabó Kornelia kisasszonyok stb. A kedélyes és fesztelen mulatságnak a hajnali órákbae lett vége.

(A gálszécsi) polg. olvasókör január 30-án zártkörű tánczvizalmat rendezett. A fesztelen és igen szépen sikerült mulatság reggel 6 óráig tartott. A tiszta jövedelem, mely a kör meglehetősen gazdag könyvtárának gyarapítására fordítatik, mintegy 30 frt. Azon körülmény azonban megrovást érdemel, hogy az olvasókör tagjai voltak legkisebb arányban képviselve e tánczmulatságon. Ugyanott folyó hó 7-én a helyi dalárda, alig 2 havi fennállása után dalestélyt rendez.

(A tokaji tűzoltó bál), mint minden évben. ugy az idén is minden tekintetben kitűnően sikerült. Sokan vettek abban részt, és a kik részt vettek, mindnyájan jól mulattak. Hamza Náci csárdásai mellett nyancsak oltották a tűzoltók táncz hevíket. Az első négyest 40-50 pár tánczolta. A sok bájos tánczó hölgy közül a következőket sikerült feljegyezni: Dienes Barnáné, dr. Fried Lajosné, Kis Antalné, Krajnyák Gézané, Olay Béláné, Reiner Dezsóné, Timko Miklósné, Ujfalussy Károlyné, urnök, továbbá: Azary Róza, Heyduk Ilona, Királyfalvy nővérek, Nagy Ida, Nagy Janka, Tóby Juliska kisasszonyok stb. Az önkéntes tűzoltók kitettek magokért, báljuk sikerült, alaptökejük gyarapodott. A bál tiszta jövedelme 100 frt. (B. E.)

(Zempléni egyet. ifjuság egyesülete) Budapest. A karácsonyi szünnepok alkalmával kibocsátott gyűjtő iveken egyesületünkbe pártoló tagokul következő urak állottak be: S.-a.-Ujhelyből: Matolai E. 1 frt 50 kr., Prámer A. 1 frt 50 kr., Siegmeth K. 1 frt, Kocourek F. 1 frttal. Nagy-Mihályból: Sulyovszky J. 2 frt, Olcsváry B. 1 frt, Czibur B. 1 frttal. Gesztelyből: Klein J. 1 frttal. Összesen 10 frt o. é. Fogadják a fennt nevezett urak nemes érdeklődésükért ez uton is hálás köszönetünket. Kelt Budapesten 1886. január hó 30-án. Herz Zsigmond, pénztárnok. Schleichinger László, egyleti elnök.

(A helybeli) orthodox izraelita hitközség előjárója fellebezést nyújtott be az alispán azon határozata ellen, melyben őket a temetkezés azon módjától, hogy halottaikat — a közegészségügyre való tekintettel — koporsó nélkül valón vihessék eltiltotta. E fellebezést a megye alispánja azon kijelentéssel adatta vissza: miszerint — mint már egy előbb kiadott rendeletében is hangsúlyozva van — semmi kifogása sincs az ellen, hogy koporsóba elzárta halottjaikat, ugy mint sokszor a keresztények is teszik, gyalog emberek által ki ne vitessék.

Magas jutalék mellett. rövid próbaidő után pedig fizetéssel, egy jó bizonyítványokkal ellátott szorgalmas férfi, szükséges háziesszköz elárúsítása céljából, mint városi ügynök azonnal kaphat állást. Bővebben e lap kiadóhivatalában.

HIVATALOS RÉSZ.

1602. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*
Zemplén vármegye közönségének.

Értesitem a megye közönségét, hogy a nm. földmívelés-, ipar- és keresk. miniszterium f. évi 4853. sz. a. kelt rendeletével Tolcsva községében évenként február hó 10-én tartatni szokott országos vásárt, állandóan április hó 8-ik napjára helyezte át.

S.-a.-Ujhely, 1886. február 5-én.

Matolai Etele,
alispán.

1027. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*
Közzététel végett a „Zemplénbe“ és 10 szolgabíróknak kiadandó.

S. a.-Ujhely, 1886. január 28-án.

Matolai Etele,
alispán.

1741. sz. *A vallás- és közokt. m. kir. minisztertől.*
1886.

Pályázat.

A győri árva-alapítványoknál 1885/6. tanév kezdettől következő ösztöndíj-állomások jöttek üresedésbe, nevezetesen:

1. A győri árva kir. alapítványnál 5 állomás egyenként évi 80 frttal.
2. A győri árva Dlabács-féle alapítványnál 2 állomás egyenként évi 80 frttal.

3. A győri árva gróf Eszterházy-féle alapítványnál 1 állomás évi 80 frttal.

Ezeknek betöltésére pályázat hirdettetik következő feltételek és megjegyzések mellett:

A győri árva kir. alapítványbeli ösztöndíjakra szegény kath. vallásu, jó előmenetellel iskolába járó vagy inaskodó árva fiúk és leányok pályázhatnak.

A Dlabács-félékre az illető rokonok, a gróf Eszterházy-félékre pedig az uradalmi könyvvivő, számtisztek és ezek után gazdasági tisztviselők és szolgák árva gyermekei, különösen convertita árva fiúk vagy leányok pályázhatnak elsőbbséggel. Az e részbeni folyamodványok a győri árva kir. alapítványokhoz illetőleg Nogall Károly győri püspöki helynökhöz, mint az alap igazgatójához, a Dlabács-félékre nézve Zsolna városa tanácsához Trencsénmegye utján, a gróf Eszterházy-félékre nézve pedig gróf Eszterházy tatabányai uradalmához Tatabánya, Komárommegye utján, mint illető pártfogókhoz címezendők és az illető tanintézet igazgatóinaknál, hol a pályázók jelenleg tanulnak, vagy a megyei és városi közönségeknek 1886. évi február 15-ig, mint ezennel kitűzött hatánapig benyújtandók. A benyújtandó folyamodványok következő kellékekkel szerelendők fel:

1. A legközelebb lefolyt 1884/5. tanévről szóló iskolai, vagy az inaskodási előmenetelről szóló mesteri bizonyítvánnyal.

2. Az esedező szülőinek polgári és vagyoni állapotáról és netáni érdemeiről, testvéreinek létszámáról, valamint arról is, élvez-e esedező vagy egyik testvére ösztöndíjt és mily alapról, hatóságilag kiállított hiteles okmányokkal. A gyermekek száma egyenként, névszerint és korok szerint kimutatandók.

3. A keresztlevéllel és az esedezőnek atya vagy mindkét szülője halálát igazoló bizonyítvánnyal.

4. Megemlítendő a folyamodványban azon kir. pénztár, a melynél adományozás esetében az ösztöndíj-illetmény felvétele kívántatik.

5. A Dlabács és gróf Eszterházy-féléknél a fenn kitett egyéb kellékeken kívül a leszármazási viszonyokat igazoló okmányokkal. Az e képen felszerelt folyamodványok az illető tanintézet igazgatóinak és megyei vagy városi hatóságok által, és pedig az előbbiekről részéről vagy közvetlen, vagy a tank. főigazgatók utján az utóbbiak részéről pedig szintén közvetlen 1886. évi márcziás 10-ig a fennevezett pártfogókhoz, a minősítvényi táblázatok kíséretében eljuttatandók.

Végül megjegyeztetik, hogy az adományozott folyamodók ha fiúk, a nyert ösztöndíjat tanidejük, vagy inaskodásuk tartamára, ha leányok, férjhez menetelükig, ugy anyagi állapotuk más, kép kedvező megváltozásáig, legfeljebb azonban éltük 24 ik évének befejeztéig élvezendik.

A fent kitűzött hatánap eltelte után, vagy az illető tanintézet igazgatóinak mellőzésével közvetlen a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszteriumhoz benyújtott kérvények egyszerüen vissza fognak utasítatni.

Budapest, 1886. január hó 19-én.

Trefort.

13309. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*

Tíz szolgabíróknak közhírre és a „Zemplénbe“ közzététel végett kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1886. január 16.

Matolai Etele,
alispán.

9702. sz. *Kassai m. kir. postaigazgatóság.*

Hirdetmény.

Zemplénmegye Boly községében „Zemplén-Boly“ elnevezéssel új postahivatal lép életbe, mely naponkinti gyalogküldöncz postájátál a király-helmezi postahivatallal lesz összekötve.

Kézbesítési körébe: Boly, Szolnocska, Véke és Zétény községek oszattak be.

Kassán, 1885. október 12-én.

A kir. postaigazgató távollétében:

Rétay,
titkár.

1270. sz. *Zemplénmegye alispánjától.*

Közzététel végett a „Zemplénbe“ és 10 szolgabíróknak kiadatik.

S.-a.-Ujhely, 1886. febr. 1.

Matolai Etele,
alispán.

99. res. szám. *M. kir. belügyminiszteriumtól.*

Körrendelet.

Vett hivatalos értesülés szerint a bolgár kormány köriratilag tudatta, hogy a szerb-bolgár határ a személy forgalomra nézve folyó hó 29-től kezdve elzáratik.

Miről a törvényhatóságot tudomás s alkalmas módon való közhírre tétele végett ezennel értesitem.

Budapest, 1886. évi január 27-én.

Tisza.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMER.
Főmunkatárs FARKAS BERTALAN.